

מ"ת 33503/02/21 - מדינת ישראל נגד ראמי אבו הדרוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 33503-02-21 מדינת ישראל נ' אבו הדרוס(עציר)

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י עו"ד יעל ריצ'קר
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
המשיב
ראמי אבו הדרוס (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

החלטה

1. לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום נגד המשיב. על פי כתב האישום, ביום 4.2.2021 נכנס המשיב לחנות נוחות המצויה בתחנת דלק בתלפיות ירושלים כשהוא רעול פנים ומצויד במוט ברזל באורך 60 ס"מ אשר הוסתר בתוך שרוול מעילו. על פי כתב האישום, המשיב פנה אל המתלונן שהיה במשמרת בתפקיד קופאי בחנות ודרש ממנו - "תביא לי את הכסף או שאהרוג אותך", תוך שהוא מרים לכיוונו של המתלונן את המוט. המתלונן מסר לידי המשיב סכום של ₪ 1,200 מתוך הקופה, מסר לידי המשיב 2 חפיסות סיגריות לפי דרישתו וכן את מכשיר הטלפון הנייד שלו, אותו ניפץ המשיב באמצעות המוט בידו. המשיב הואשם בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובהיזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.
2. בדיון מיום 21.2.2021, הסכים הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב וכן לקיומה של עילת מעצר. למרות התנגדות המבקשת להגשת תסקיר, החלטתי בתום הדיון כי יש מקום לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם תוכרע הבקשה.
3. בעניינו של המשיב הוגש תסקיר שירות המבחן מיום 13.3.2021. על פי התסקיר, המשיב הוא בן 40, כאשר הוא החל בשימוש בסמים בהיותו כבן 13 ומאותה עת חייו נסובים סביב שימוש בסם והשגתו. לאורך השנים הוא כמעט לא עבד וגיליון רישומו הפלילי מלמד על 16 הרשעות קודמות מהשנים 2000-2020 בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות, סמים, בריחה ממשמורת חוקית, התחזות והפרת הוראה חוקית. בגין הרשעותיו ריצה המשיב למעלה מ-180 חודשי מאסר בסך הכל. כחודש טרם מעצרו בתיק זה, השתחרר המשיב מריצוי עונש מאסר.
4. שירות המבחן התייחס לדפוסיו העברייניים המושרשים ולדפוסיו ההתמכרותיים של המשיב, כאשר

התנהלותו מונעת על ידי צורך תמידי בסיפוק צרכיו. כן התייחס שירות המבחן לחזרתיות בביצוע העבירות, בין היתר, בתחום האלימות ולנטייתו להתנהלות אימפולסיבית תוך קושי בדחיית סיפוקים, גורמי תמיכה מצומצמים וחשיפה לגורמים שוליים. כמו-כן, הייתה התייחסות לקשייו של המשיב להכיר בפגיעה הטמונה בהתנהלותו, תוך קושי לגלות אמפתיה בהיותו מרוכז בצרכיו שלו. לאור המתואר, מצא שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה חוזרת הינה ברמה גבוהה ובאם תתרחש, תוצאותיה צפויות להיות אף הן ברמה גבוהה.

5. שירות המבחן התייחס לבקשתו של המשיב להשתלב בטיפול במסגרת קהילה טיפולית. צוין בתסקיר, כי במסגרת קודמת של מעצר בגין ביצוע עבירות רכוש התרשם אז שירות המבחן כי המשיב הביע מוטיבציה להשתלבות בהליך טיפולי ופנייה לעזרה ולפיכך הופנה המשיב לטיפול בקהילה הטיפולית "מלכישוע". קליטתו של המשיב בקהילה הטיפולית נקבעה לחודש אפריל 2019 אולם המשיב הגיע מבית המעצר עם שרידי סם בגופו ושיתף כי טרם הגעתו לטיפול צרך סמים במסגרת המעצר. לאור זאת, ונוכח דפוסי שימוש המושרשים וקשייו להימנע משימוש אף בין כותלי המעצר, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו ובא בהמלצה על מעצרו עד תום ההליכים. בתסקיר הנוכחי, התייחס שירות המבחן לנכונות המילולית מצד המשיב להשתלב בטיפול והתרשם מתחושת ייאוש ועייפות ממצבו. לצד זאת, התייחס שירות המבחן להתנהלותו של המשיב לפני כשנתיים כאשר הופנה לטיפול ולקשייו בוויסות דחפים והסיכון להתנהלות אלימה, אשר להערכת שירות המבחן יקשו על היענותו לגבולות. בנוסף התייחס שירות המבחן לכך, כי על אף הנכונות שמבטא המשיב להשתלב בטיפול, הינו אמביוולנטי באשר לרצונו להתנקות מסמים או להמשיך בטיפול בתחליף סם, כאשר עמדה זו משקפת להערכת שירות המבחן היעדר בשלות ממשית לטיפול. לאור האמור, העריך שירות המבחן כי המשיב אינו בשל כיום להשתלב בטיפול והעריך פרוגנוזה נמוכה להצלחת הטיפול. לפיכך, נקבע בתסקיר כי אין בידי שירות המבחן להמליץ בשלב הזה על המשך בחינת התאמתו של המשיב לקהילה טיפולית.

6. בדיון שהתקיים היום, טען ב"כ המשיב כי מדובר באדם לא צעיר, הרוצה להיגמל מסמים וראוי כי יוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן על מנת שיבחן דברים אלו. ב"כ המשיב היפנה לבש"פ 8168/17 **ראיד קרקי נ' מדינת ישראל** (31.10.2017) וכן למ"ת (חי') 7515-05-19 **מדינת ישראל נ' דגן קסאון** (22.7.2019). במהלך הדיון נשא דברים המשיב בעצמו וציין, בין היתר, כי הוא הגיע "לתחתית" והוא מבקש הזדמנות ללכת לטיפול.

7. לטענת ב"כ המבקשת בדיון היום, קיימת בענייננו חזקת מסוכנות סטטוטורית ולא ניתן לאיין את המסוכנות אלא במעצר מאחורי סורג ובריח. באשר לתחולת הלכת סוויסה (בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סוויסה** (21.3.2011)), נטען כי לא מתקיימים התנאים שנקבעו בה בעניינו של המשיב: המשיב לא החל בטיפול או בגמילה קודם למעצרו וגם לא הראה נכונות לכך. נטען כי יכולת לקבל טיפול אמיתי לא קיימת במקרה זה.

8. על פי הלכת סוויסה, ככלל, העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש ולא

בשלב המעצר. לכלל זה חריג בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים והם: א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר. ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה. ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם. התנאי הראשון הוא החריג העיקרי, אך רשאי בית המשפט להורות על שחרור לחלופת גמילה גם כאשר התנאי השני והשלישי מתקיימים במצטבר מבלי שהתקיים התנאי הראשון.

9. כידוע, על הנאשם להוכיח כי כוונת הגמילה גמלה בליבו קודם לביצוען של העבירות ולא כתוצאה מהן (בש"פ 1261/11 מחמוד חמאד נ' מדינת ישראל (21.2.2011)). בבש"פ 4919/18 ברוקס נ' מדינת ישראל (16.7.2018), ציין בית המשפט כי העורר אמנם לא התחיל בתהליך של גמילה טרם מעצרו ועניין זה נזקף לחובתו, ברם, פרק הזמן הארוך במעצר (9 חודשים) וחווות הדעת המקצועית של שירות המבחן, לפיה העורר בשל הליך גמילה, הריהם, בנסיבות העניין, "חלופה" לתנאי של תחילת הליך של גמילה לפני מעצר. כאשר שירות המבחן מתרשם כי בשונה מבעבר העורר אכן מעוניין להשתלב בטיפול גמילה ומסוכנותו אינה על הצד הגבוה, יש מקום לשחרור לחלופה טיפולית (בש"פ 4336/19 ביאדגלין נ' מדינת ישראל (4.7.2019)).

10. בחנתי את המקרים אליהם הפנה ב"כ המשיב במהלך הדיון היום, אולם מקרים אלה אינם מסייעים לעניינו של המשיב. במקרה הראשון (בש"פ 8168/17), אמנם לעורר היה עבר פלילי מכביד והוא נכנס ויצא מבית הסוהר ועבירות השוד שיוחסו לו נעשו זמן קצר לאחר שהשתחרר מהכלא ממאסר בגין מעשים דומים ובכל זאת הורה בית המשפט לאפשר לעורר לצאת לקהילה טיפולית. ההבדל בין המקרה הנ"ל לעניינו של המשיב בהליך זה הוא, כי באותו מקרה, תסקירי שירות המבחן היו חיוביים ביותר בהיבט זה ששירות המבחן המליץ בחום על השתלבותו של העורר בקהילה הטיפולית, בשונה מן האמור בתסקיר ביחס למשיב. בהחלטת כב' השופט י' עמית נקבע כי נוכח התסקירים החיוביים, נוכח גילו המתקדם של העורר ונוכח התרשמות שירות המבחן כי קצה נפשו בדרך חייו שמנוהלת כולה על ידי הכמיהה לסם, יש לתת לעורר הזדמנות. במקרה השני (מ"ת 7515-05-19), קבע בית המשפט כי המשיב ישהה בקהילה טיפולית וזאת לנוכח הנסיבות הבאות: ראשית, התקבלו תסקירים הכוללים המלצה לשילוב המשיב במסגרת טיפולית; שנית, מדובר במשיב נטול עבר פלילי; שלישית, היה קיים פוטנציאל להצלחת הליך הגמילה בהתאם לאמירות בתסקירים; רביעית, שירות המבחן סבר שיש בחלופה כדי להקהות מסוכנות.

11. במקרה שלפני קבע שירות המבחן בתסקיר כי על אף הנכונות שמבטא המשיב, הוא אמביוולנטי באשר לרצונו להתנקות מסמים או להמשיך בטיפול בתחליף סם וכן, נקבע כי קיימים קשיים בנוגע להיענותו של המשיב לגבולות וכי עמדתו משקפת היעדר בשלות ממשית לטיפול. כמו כן, העריך שירות המבחן כי הסיכוי להצלחת הטיפול הינו נמוך. בנסיבות אלה, איני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשת ב"כ המשיב בדבר הגשת תסקיר משלים ואין מנוס מקבלת הבקשה.

12. סוף דבר, לאור כל האמור, נקבע בזאת כי המשיב יעצר עד תום ההליכים. המשפטיים נגדו, כמבוקש

המזכירות תשלח את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט